

20 Νοεμβρίου 2014

Μεγάλο κακό το να κρίνουμε μόνο από αυτά που βλέπουμε.

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο ιερέας μόλις είχε τελειώσει το συμβούλιο με την εκκλησιαστική επιτροπή. Είχε βραδιάσει πια. Η βροχή έκανε τους δρόμους να γυαλίζουν στο φως του φεγγαριού.

Μπήκε στο αμάξι του και πήρε τον δρόμο για το σπιτικό του. Ήταν πολύ κουρασμένος. Σωματικά αλλά και ψυχικά. Όλη την ημέρα άκουγε τα προβλήματα του κόσμου προσπαθώντας να καθοδηγήσει, προσπαθώντας να μην αποκάμει ο ίδιος με αυτά που άκουγε δίνοντας συγχρόνως συγχώρεση και ελπίδα.

Καθώς είχε διασχίσει σχεδόν όλη την διαδρομή για το σπίτι του ξαφνικά πάτησε φρένο μπροστά σε ένα μαγαζί που πουλούσε σάντουιτς.

Κατέβηκε και με δυο τρία γρήγορα βήματα μπήκε μέσα στο κατάστημα. Η βροχή είχε δυναμώσει. Τα γυαλιά μυωπίας του θόλωσαν. Τα έβγαλε και τα σκούπισε με το εσώρασό του.

Στο κατάστημα δεν υπήρχε άλλος πελάτης. Δύο κοπέλες πίσω από τον κισέ και ένας νεαρός ο οποίος μάλλον πήγαινε τις παραγγελίες στα σπίτια.

«Θα ήθελα παρακαλώ, δύο σάντουιτς με γύρο και δύο με σουβλάκι...» είπε ο ιερέας.

Οι δύο κοπέλες κοιτάχτηκαν στα μάτια, με διάθεση να αστειευτούν.

Ο ιερέας κατευθύνθηκε προς το ψυγείο με τα αναψυκτικά και πήρε δύο. Τα τοποθέτησε δίπλα στην ταμειακή μηχανή. Αυτά που ζήτησε ήταν έτοιμα.

«Τι οφείλω παρακαλώ...», απευθύνθηκε στην κοπέλα που κτυπούσε τα πλήκτρα τις ταμειακής βαριεστημένα. Αντί όμως για την τιμή της παραγγελίας ο ιερέας δέχτηκε μία ερώτηση...

«Πάτερ, ξέρετε τί ημέρα είναι σήμερα; Μήπως ξεχάσατε»;

Ο ιερέας παραξενεύτηκε... «Τι ημέρα είναι...»;

«Είναι Παρασκευή πάτερ...δεν είναι νηστεία; Εσείς δήθεν πρέπει να μας δείχνεται το καλό παράδειγμα και όχι να τρώτε κρέατα τέτοια ημέρα...».

Ο ιερέας χαμήλωσε το κεφάλι του. Έβγαλε από το πορτοφόλι του το ποσό που είδε να αναγραφεται πάνω στην ταμειακή μηχανή.

«Κρατήστε τα ρέστα....θα ήθελα να προσεύχεστε για μένα, είμαι ένας ταλαίπωρος άνθρωπος γεμάτος πάθη...» είπε και βγήκε από το μαγαζί.

Η κοπέλα παρατήρησε ότι ο ιερέας βγαίνοντας από το μαγαζί τους δεν κατευθύνθηκε προς το αυτοκίνητό του, γεμάτη ικανοποίησε γι'αυτό που είπε έκανε να βγει και αυτή έξω...

«Μα που πάει...»; είπε κοιτώντας την άλλη κοπέλα η οποία είχε σαστίσει με το όλο σκηνικό.

Ο ιερέας κατευθύνθηκε προς την αντίθετη πλευρά που βρισκόταν η πορεία του προς το σπίτι του. Με γοργό βήμα σε λίγα δευτερόλεπτα βρέθηκε στο σημείο που ήθελε. Ένας κάδος σκουπιδιών. Η βροχή άρχισε να δυναμώνει ακόμα περισσότερο.

«Αδελφέ, μπορώ να σε απασχολήσω λίγο...» ήταν τα λόγια του ιερέως προς τον μελαψό άνδρα ο οποίος έψαχνε μέσα στα σκουπίδια.

Ο άνδρας άφησε τις σακούλες που είχε στο χέρι του. Κατευθύνθηκε προς τον ιερέα.

Στάθηκε ακριβώς μπροστά του. Τα μάτια τους κοινωνούσαν την ίδια βροχή, τον ίδιο αέρα, το ίδιο κρύο...

Ο ιερέας δεν είπε κάτι άλλο. Άπλωσε τα χέρια του τις σακούλες με τα σάντουιτς και τα αναψυκτικά.

Ο μελαψός άνδρας δεν άπλωσε τα δικά του. Μάλλον δεν πίστευε ότι αυτό του συμβαίνει. Ένα μικρό παιδάκι, μάλλον ο γιος του, το οποίο στεκόταν δίπλα του άπλωσε τα μικρά και αδύνατα χεράκια του και πήρε τις σακούλες και άρχισε να τα περιεργάζεται.

Ο ιερέας με ένα νεύμα συγκατάβασης γύρισε και απομακρύνθηκε.

Φτάνοντας στο αυτοκίνητό του, το οποίο το είχε αφήσει μπροστά στο σαντουιτσαδικο, τον περίμενε μια έκπληξη.

Η κοπέλα η οποία του είχε κάνει την παρατήρηση είχε βγει έξω για να δει που πήγε...τα είχε δει όλα.

«Πάτερ....συγνώμη...». Δεν πρόλαβε όμως να ολοκληρώσει. Ο ιερέας της έπιασε τα χέρια και διακόπτοντάς την είπε: «Μην στεναχωριέσαι...να εύχεσαι για μένα, καλό σου βράδυ».

Τα μάτια της κοπέλας βούρκωσαν...δύο τρία δάκρυα κύλισαν στα μάγουλά της καθώς έβλεπε το αυτοκίνητο του ιερέως να χάνεται μέσα στην βροχερή νύχτα.

Από το απέναντι πεζοδρόμιο περνούσαν τώρα ο μελαψός άνδρας με το μικρό παιδάκι του γελώντας και τρώγοντας αυτά που τους πρόσφερε ο ιερέας.

Η κοπέλα μπήκε μέσα στο μαγαζί.

«Είσαι καλά»; την ρώτησε η συνάδελφός της.

«Μεγάλο κακό το να κρίνουμε γρήγορα και επιπόλαια μόνο από αυτά που βλέπουμε...» είπε με τρεμάμενη φωνή.

αρχιμ.Πάυλος Παπαδόπουλος

Πηγή: imverias.blogspot.gr